

ПОМНІКІ АРХІТЭКТУРЫ

У Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцей унесена 9 помнікаў архітэктуры, якія размяшчаюцца на тэрыторыі Бешанковіцкага раёна. Тры з іх – ансамбль былога палаца Храптовічаў у г.п.Бешанковічы, палац у г.п.Бешанковічы, комплекс былой сядзібы “Нізгалава” у аг.Двор Нізгалава – 2-ой катэгорыі, астатнія – 3-яй.

Назва, датаванне, фотаздымак гісторыка-культурнай каўтоўнасці	Апісанне гісторыка-культурнай каштоўнасці	Катэгорыя	Адрас, месца знаходжання
<p>1. Ансамбль былога палаца Храптовічаў (5 аб’ектаў), XVII – XX стст.</p> <p style="text-align: center;">Палац Храптовічаў</p> <p style="text-align: center;">Былая кухня</p> <p style="text-align: center;">Былая пральня</p> <p style="text-align: center;">Былая канюшня для выязных коней</p>	<p>Знаходзіцца ў цэнтры гарадскога пасёлка. У склад ансамбля ўваходзяць палац, 3 гаспадарчыя пабудовы (былая канюшня для выязных каней, пральня і кухня) і фрагменты парку з вадаёмамі.</p> <p>Першы 2-этажны будынак пад палац (пазней гаспадарчая пабудова) быў пабудаваны ў сяр. 17 ст. Па легендзе, гэты будынак – першы палац (але, верагоднее, першапачатковы палац знаходзіўся на месцы сучаснага). Ён належаў Яну Самуэлю Агінскаму і менавіта з ім звязана імя Пятра I, які ў 1701 і 1705 праязджаў праз Бешанковічы, а ў 1708 г. спыняўся тут падчас Паўночнай вайны.</p> <p>У 1770-я гг. новы ўладальнік Бешанковічаў Іахім Літавор Храптовіч пачаў будаўніцтва палаца ў стылі ранняга класіцызму (палац Храптовічаў).</p> <p>Падчас айчынай вайны 1812 года ў палацы спыняўся імператар Францыі Напалеон I.</p> <p>У 1821 годзе некаторы час тут жыў рускі імператар Аляксандр I. 17 верасня 1821 года ў Бешанковічах адбыўся парад рускіх войскаў, які прымаў сам імператар і ў якім бралі ўдзел будучыя дэкабрысты Трубяцкі, Мураўёў, Бястужаў-Румін і інш.</p> <p>Зараз у будынку былой пральні знаходзіцца Бешанковіцкае аддзяленне дэпартамента аховы МВД Рэспублікі Беларусь, у будынку былой канюшні – крама “Гаспадар”.</p>	<p>2</p>	<p>г.п.Бешанковічы</p>

Фрагменты парка з двума вадаёмамі

Сапраўдным гонарам гаспадароў быў парк вакол палаца. Яго стварэнне адносяць да кан.17- пач. 18 стст.

2. Палац, 1770-я гг.

Бешанковіцкая дзіцячая школа мастацтваў размяшчаецца ў будынку былога палаца Храптовічаў. Яго будаўніцтва пачалося ў 1770-я гг. П-падобны ў плане. Цэнтральны 2-этажны корпус выступае наперад, фланкіраван двума 1-этажнымі флігелямі. Над парадным уваходам ажурны балкон (чыгуннае ліццё 1-й пал. 19 ст.) у стылі ампір: іанічныя калонкі, гнутыя кранштэйны, маскароны, меандр, акантавы ліст. Першапачаткова ўнутраная планіроўка палаца была анфіладнай (цяпер зменена на калідорную). З 2019 г. будынак школы зачынена на рамонт.

2

г.п. Бешанковічы, вул. Камуністычная, 18

3. Свята-Ільінская царква, 1870 г.

Праваслаўны храм, помнік архітэктурны псеўдарускага стылю. Менавіта са Свята-Ільінскай царквой звязана першае ўпамінанне пра Бешанковічы. Па легендзе, “у 1447 годзе Казімір IV у памяць выратавання сваёй жонкі ў 20-ы дзень ліпеня ад патаплення загадаў пабудаваць у Беларусі шэсць цэркваў у імя святога Іліі-прарока па берагах рэк Дзвіны, Дняпра і Сожа: у Віцебску, Бешанковічах, Магілёве, Крычаве, Оршы і Чэрыкаве”.

Свята-Ільінская царква знаходзіцца ў цэнтры гарадскога пасёлка. Пабудавана ў 1870 г. з чырвонай цэглы. Будынак квадратнай формы ў плане. У архітэктурны мураванага будынка адчуваецца імкненне да пампезнай манументальнасці, буйнамаштабнасці. Збудаванне цэнтральнай крыжова-купальнай пяцігалоўкавай кампазіцыі, ўзнятай на высокі цокаль. Два перпендыкулярна скрываючыя нефы завершаны магутным 8-гранным светлавым барабанам з шатром і макаўкай. Аналагічныя меншыя па маштабу завяршэнні маюць квадратныя ў сячэнні вуглавыя вежы-званіцы. Гэта надае сілуэту храма стракатасць, пірамідальнасць, раўнаважасць агульнай масы і частак будынка. Унутраная прастора чатырма слупамі падзелена на тры нефы з крыжовымі скляпеннямі..

У 1960-х гг. настояцелем царквы быў айцец Яўген Баслык, пасля яго – айцец Аляксей Мірановіч (з 1982 па 1991 гг.), з 1991 г. – па сёняшні дзень - настояцель айцец Віталій Кісель.

21 ліпеня 1992 г. Віцебскім абласным выканаўчым камітэтам зарэгістраваны “Прыход храма Святога прарока Іліі г.п. Бешанковічы Віцебскай епарыі Беларускай Праваслаўнай Царквы”.

3

Г.п.Бешанковічы,
вул.Урыцкага,2

4. Парк “Саломінка”, пач. XX ст.

Помнік садова-паркавага мастацтва. Закладзены ў пач. 20 ст. на плошчы 6,2 га, асноўныя пасадкі зроблены ў 1906 г. Стваральнікам лічыцца Пётр Мірановіч

3

в. Дабрыгоры

Красавіцкі (член Віцебскай вучонай архіўнай камісіі, ваенны ўрач) з дапамогай вядомага садавода-аматара Іосіфа Кандрацьевіча Мароз, ураджэнца в. Бачэйкава Бешанковіцкага раёна. Тэрыторыя сада па перыметру была абсаджана экзотамі. Уздоўж прагулачнай плошчы высаджаны бук лясны, таполя Пётроўская, ліпа буйналіставая і інш. Ад параднай часткі хутара ішлі тры алеі. Алея, якая знаходзілася у западнай частцы парка стварала прыгожы пейзажны дрэвовы масіў з піхты сібірскай, субальпійскай, белаі і бальзамічнай, хвоі горнай і чорнай, арэха шэрага, лістоўніцы японскай і еўрапейскай. Адною алею ўтварала паласа рэдка пасаджаных бяроз. Усяго ў дэндрасаставе парка была высаджана каля 30 відаў дэкаратыўных раслін: сасна Веймутава і звычайная, клён звычайны, таксама татарскі, таполя звычайная і серабрыстая, дуб карлікавы і чырвоны, яблыня сібірская і еўрапейская, акацыя жоўтая і белая, бяроза барадаўчатая, елка белая Энгельмана, калючая, галубая, хвоі Банкса і інш.

5 Мікалаеўская царква, пач. XIX ст.

Царква – помнік архітэктуры псеўдарускага стылю. Знаходзіцца ў цэнтры вёскі Дабрыгоры. Пабудавана ў пач. 19 ст. з дрэва. Крыжападобная ў плане. Да цэнтральнага кубічнага аб’ёма прымыкаюць прамавугольныя ў плане апсіда і бабінец. Цэнтральны аб’ём з чатырохсхільным дахам, які завяршае “сяпы” васьмігранны барабан, накрыты шатром з макаўкай. Бабінец і апсіда накрыты двухсхільнымі дахамі з франтонамі на тарцах. Над бабінцам – двух ярусная званіца (васьмярык на чацверыку) з шатром і цыбулепадобнай галоўкай у завяршэнні. Будынак на высокім мураваным фундаменце, зрублены з брусой, гарызантальна абшыты дошкамі. Сцены цэнтральнага аб’ёму прарэзанывыцягнутымі паўцыркульнымі вокнамі з ліштванамі, бабінца і апсіды – вялікімі прамавугольнымі вокнамі з ліштвамі. Усе аб’ёмы апырэзаны падкарнізнымі цягамі аднолькавай шырыні. Перад цэнтральным уваходам – вялікі ганак.

3

в. Дабрыгоры

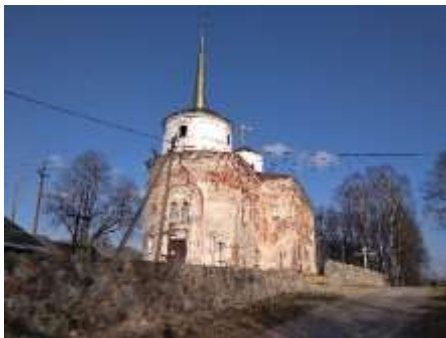
<p>6. Комплекс былой сядзібы “Нізгалава”, другая палова XIX ст.</p> <p>Сядзібны дом</p> <p>Кухня</p> <p>Кузня</p> <p>Вяндлярня</p>	<p>У комплекс уваходзяць: сядзібны дом, кухня, вяндлярня, кузня. Панская сядзіба пабудавана на паўднёвай ускраіне в. Двор Нізгалава каля р. Ула ў стылі позняга класіцызму. Цэнтрам кампазіцыі з’яўляўся доўгі прамавугольны ў плане 1-павярховы мураваны будынак з вальмавым дахам. Галоўны фасад дома вылучаецца неглыбокім рызалітам з рустанымі вуглавымі лапаткамі, рэгулярным рытмам прамавугольных аконных праёмаў, дэкарыраваных прафіляванымі сандрыкамі на плоскіх кранштэйнах і надваконнымі шішамі. У цэнтры дома размяшчалася парадная зала, якая выходзіла на плоскасны тыльны фасад трыма аконнымі прёмамі і была звязана з комнатамі доўгім калідорам. У пластыцы фасадаў выкарыстаны элементы класіцызма з характэрнай для 2-й пал. 19 ст. вольнай трактоўкай ордэра. Да 1863 г. маёнтак належыў двараніну Шауману, пасля удзелу якога ў паўстанні 1863-64 гг. яго канфіскавалі ў дзяржаўную казну. У кан. 19 ст. сядзібу набыла дваранка А.Няведская, а ў 1905 г. – адышла яе сыну адвакату К.І. Мядзведскаму. Сядзібны дом пашкоджаны ў 1944 г. у выніку баявых дзеянняў. Пасля аднаўлення ў 1970 г. у будынку размяшчалася Дзмітраўская васьмігадовая школа (дзейнічала да 2010 г.). З 2010 г. па 2013 г. – сельская бібліятэка. Зараз будынак не выкарыстоўваецца.</p>	<p>2</p>	<p>аг. Двор Нізгалава</p>
<p>7. Рэшткі Мікалаеўскай царквы, кан. XIX – пач. XX ст.ст.</p>	<p>Крыжова-купальны храм. У аб’ёмна-прасторавай кампазіцыі дамінуе шмат’ярусная шатровая званіца з галоўкай. Над сяродкрыжжам гранены барабан з шатром, завершаны цыбулепадобная галоўкай. Фасады дэкарыраваны рустам, згрупаванымі і адзіночнымі паўкалонамі, шматпрафіляванымі карнізамі і паяскамі, какошнікамі, кілеадобнымі ліштвамі арачных аконных праёмаў. Інтэр’ер</p>	<p>3</p>	<p>в. Слабодка</p>

вырашаны ў спрошчаных архітэктурных формах. Царква – помнік псеўдарускага стылю.

8. Свята-Троіцкая царква (былы касцёл, пабудаваны ў гонар перамогі ў бітве на Уле ў 1564 годзе)

XVI ст., XVIII ст., 1863-1864 гады

Будынак касцела быў узведзены ў в. Астроўна ў 1520 г. у гонар перамогі войска Вялікага Княства Літоўскага над Маскоўскай Дзяржавай пад Оршай. Фундатарам касцела быў вялікі князь і кароль Польшчы Жыгімонт 2 Аўгуст. У сучасным стане касцел уяўляе сабой выцягнуты па восі “усход – захад” цагляны будынак. У помніку архітэктуры сустракаюцца розныя тыпы мураванак: у ніжняе часцы – гатычная, у пілястрах – простая рэнесансавая, тычковая – у заходняй сцяне.

3

аг. Астроўна,
вул. Мікалаевіча,
17Б

9. Парк, 1769 г.

Парк знаходзіцца за 500 м. на паўднёвы ўсход ад вёскі, на правым беразе р. Ула. Закладзены пасля 1769 г. Парк рэгулярнага тыпу. Размешчаны на прыпойменным верхнім плато і пакатым схіле, апрацаваным трыма паралельнымі

3

аг. Бачэйкава

тэрасамі, якія спускаюцца да ракі (перапад 2 метры).
Цэнтрам сіметрычна-восевай кампазіцыі парку быў мураваны аднапавярховы палац (закладзены ў 1769 г., не захаваўся). Перад ім размяшчаўся авальны партэр, да якога вялі дзве ўзаемна перпендыкулярныя алеі. Адна з іх па восі ўсход-заход (па фронту будынка) вядзе да службовага флігеля і падзяляе тэрыторыю парку на дзве зоны. Перад палацам масіў ліп і таполяў, пасаджаных па рабмічнай планіровачнай сетцы. Частка парку за палацам аформлена газонамі, шпалерамі, баскетамі, фантанамі, лабірынтам. Складаная камбінацыя дарожак утварала манаграму ініцыялаў уладальніка маёнтка і геральдычныя фігуры фамільнага герба. Тут раслі ліпы, бэз персідскі, гартэнзія мяцёлчатая, кедры, паўночнаамерыканскія елкі.
Некалькі штучных вадаёмаў, размешчаных у вуглавых частках парку, маюць правільную форму (квадрат, прамавугольнік, авал). З заходняга боку да парку прымыкаў сад, акружаны па перметры алеямі.
Галоўная восевая паркавая перспектыва адкрывалася з верхняй тэрасы і была пабудавана на змене шэрагу паркавых курцін, газонаў і бакавых шпалер, падстрыжаных пад шары, піраміды і аркі. Дэкаратыўна аформленыя пасадкі пераходзілі ў вялікую паляну, якая была абмежавана ракой і каналам, што злучаўся з ракой. Завяршалася перспектыва ландшафтам процілеглага берагавага схілу. Парк пашкоджаны ў Вялікую Айчынную вайну.